

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 91.488 van 7 december 2000
in de zaak A. 92.547/VII-21.682.**

In zake : Marc MAROY,
wonende te OUDENAARDE,
Schaatsputte 9

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat E. VAN ACKER,
kantoor houdende te GENT,
Brugsesteenweg 318.

D E R A A D V A N S T A T E , V I I e K A M E R ,

Gezien het verzoekschrift dat Marc MAROY op
9 juni 2000 heeft ingediend waarbij hij "overeenkomstig
artikel 36 van de gecoördineerde wetten op de Raad van
State, het opleggen van een dwangsom vordert aan het
Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de Vlaamse
regering, nu deze verzuimt een beslissing te nemen en
daarbij het gezag van gewijsde van het vernietigings-
arrest van de VIIe kamer van de Raad van State
dd. 18 juni 1998 in de zaak nr. A. 44.037/VII-10.004
schendt";

Gelet op de wetten op de Raad van State,
gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de
artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur
E. LANCKSWEERDT;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 4 oktober 2000 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 9 november 2000;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter M.-R. BRACKE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat E. KAT die, loco Advocaat M. DOUTRELUINGNE verschijnt voor verzoeker, en van Advocaat D. DE KEYSER die, loco Advocaat E. VAN ACKER verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op artikel 36 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. De feiten

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Met het arrest nr. 74.375 van 18 juni 1998 vernietigt de Raad van State "het besluit van de Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting van 30 november 1990 houdende bevestiging van het besluit van de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen van 4 december 1987, waarbij aan Marc MAROY vergunning wordt verleend om te Oudenaarde een bestaande vergunde inrichting met 1120 varkens verder te exploiteren, en anderzijds

vergunning wordt geweigerd om op hetzelfde adres, deze inrichting uit te breiden".

1.2. Voormeld arrest wordt door de griffie van de Raad van State aan de verwerende partij betekend op 1 juli 1998.

1.3. Blijkbaar herneemt de verwerende partij de beroepsprocedure met het oog op het nemen van een nieuwe beslissing, want er worden een aantal adviezen uitgebracht :

- op 3 september 1998 door de administratie gezondheidszorg;
- op 24 september 1998 door de afdeling stedenbouwkundige vergunningen;
- op 9 juni 1999 door de Vlaamse Landmaatschappij.

Daarna gebeurt er blijkbaar niets meer.

1.4. Op 24 november 1999 laat verzoeker door Gerechtsdeurwaarder Stefan SACRE het arrest nogmaals betekenen aan de verwerende partij.

1.5. Met een aangetekend schrijven van 14 maart 2000 maant verzoekers raadsman de verwerende partij aan om binnen de maand een nieuwe beslissing te nemen, zo niet zal voor de Raad van State een dwangsom per bijkomende dag vertraging worden gevorderd.

1.6. Op 9 juni 2000 vordert verzoeker bij de Raad van State het opleggen van een dwangsom;

2. De gegrondheid van de vordering

2.1. Overwegende dat verzoeker zijn vordering steunt op artikel 36, § 1, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, naar luid waarvan een dwangsom kan worden opgelegd onder meer "wanneer het herstel van de wettigheid inhoudt dat de

vernietiging van een rechtshandeling (...) gevolgd moet worden door een nieuwe overheidsbeslissing of overheidshandeling"; dat verzoeker betoogt dat op 18 juni 1998 de beslissing van de gemeenschapsminister voor leefmilieu, natuurbehoud en landinrichting van 30 november 1990 waarbij zijn beroep tegen de beslissing van de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen van 4 december 1987 houdende onder meer de weigering van de vergunning voor de uitbreiding van zijn inrichting, ongegrond werd verklaard, door de Raad van State werd vernietigd, dat in uitvoering van dat arrest dat op zijn verzoek door Gerechtsdeurwaarder Stefan SACRE op 24 november 1999 aan de verwerende partij werd betekend, de minister een nieuwe beslissing aangaande het ingestelde beroep diende te nemen, dat ondanks die betekening en ondanks dat bij aangetekend schrijven van 14 maart 2000 de verwerende partij in gebreke werd gesteld om een nieuwe beslissing te nemen, een nieuwe beslissing is uitgebleven, dat hij zich dan ook genoodzaakt ziet om overeenkomstig artikel 36, § 1, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State een dwangsom te vorderen ten belope van 25.000 frank per dag vertraging bij het nemen van de beslissing, daar hij anders in een toestand van rechtsonzekerheid blijft verkeren;

2.2. Overwegende dat de verwerende partij in haar nota doet gelden dat na het vernietigingsarrest de noodzakelijke adviezen werden aangevraagd, doch dat tot hiertoe slechts drie adviezen werden gegeven en dat van zodra alle adviezen zullen zijn verstrekt, de minister onmiddellijk een nieuwe beslissing zal nemen; dat zij vraagt om het verzoek tot het opleggen van een dwangsom ongegrond te verklaren;

2.3. Overwegende dat het arrest nr. 74.375 van 18 juni 1998 houdende de vernietiging van het besluit van de gemeenschapsminister voor leefmilieu, natuurbe-

houd en landinrichting van 30 november 1990 door de griffie van de Raad van State aan de verwerende partij werd betekend op 1 juli 1998; dat de verwerende partij de roze kaart van de aangetekende zending waarmede haar het arrest werd betekend heeft afgetekend en derhalve heeft ontvangen; dat in casu het herstel van de wettigheid inhoudt dat een nieuwe overheidsbeslissing, te weten een nieuwe uitspraak over het door verzoeker ingestelde administratief beroep, moet worden genomen; dat wordt vastgesteld dat reeds meer dan twee jaar na kennisgeving van het vernietigingsarrest deze nieuwe beslissing is uitgebleven terwijl nochtans met een aangetekend schrijven van 14 maart 2000 verzoeker conform artikel 36, § 1, tweede lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State de verwerende partij heeft aangemaand tot het nemen van een nieuwe beslissing; dat het excuus van de verwerende partij dat vooralsnog niet alle adviezen werden uitgebracht niet opgaat; dat de adviesverlenende instanties immers besturen zijn die bestaan in de schoot van de overheid die de nieuwe beslissing dient te nemen; dat het aan die overheid dan ook toekomt haar diensten dusdanig te organiseren dat de adviezen binnen een opgelegde termijn worden uitgebracht; dat de vordering tot het opleggen van een dwangsom van 25.000 frank per dag vertraging bij het nemen van een beslissing kan worden ingewilligd; dat aan de verwerende partij wel nog een maand wordt gegund om een nieuwe beslissing te nemen,

B E S L U I T :

Enig artikel.

Aan het Vlaamse Gewest wordt, te rekenen vanaf de 32e dag na ontvangst van dit arrest, een dwangsom opgelegd van 25.000 frank per dag vertraging in het nemen, ter uitvoering van het arrest nr. 74.375, MAROY, van 18 juni 1998 van een beslissing houdende uitspraak over het administratief beroep door Marc MAROY op 21 januari 1988 ingesteld tegen het besluit van de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen van 4 december 1987.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zeven december tweeduizend, door de VIIe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
de HH.	R. STEVENS,	staatsraad,
	L. LAVRYSEN,	staatsraad,
Mevr.	A.-M. GOOSSENS,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. GOOSSENS.

M.-R. BRACKE.